

vil gjøre gjældende. Ifølge Loven af 13de April 1851 har jo et Medlem af Folketirken Lov til at gifte sig f. Ex. med en katholff Kvinde og derefter at aftale med hende, at Børnene skulde opdrages i den katholffste Tro. Vi have heri et bestemt Beviis for, at man kan vedblive at høre til Folketirken og dog lade sine Børn opdrage i den katholffste Tro. Da det ikke er mig bekjendt, at Folketirken har lagt nogenformhelst Hindring iveien for, at en Saadan kan vedblive at høre til den, kan Kirkens Lov heller ikke siges at være overtraadt i dette Tilfælde. Jeg kan vel forstaae, at man fra ældre Tider kan have en stor Frygt for den Virksomhed, der skeer, for at udbrede den katholffste Troes Rærdomme, og derfor mener ved Tvang og Forbud at burde lægge Hindringer iveien for en katholff Missionsvirksomhed. Men jeg troer ogsaa, at Historien har viist, at det er en uheldig Vei. Vil man modarbejde den katholffste Troes Udbredelse, troer jeg, der er en sikrrre Vei at gaae, nemlig at borttage de katholffste Levninger, som endnu ere tilstede i vor Folketirke, og navnlig i dens Forsatning. Ved at give en saadan Frihed i Kirken, at ethvert Medlem kom til at føle sig som et selvstændigt Led af den, og ikke at have sin Tro efter Autoritet, men paa eget Ansvar, vilde man ganske anderledes sikre den lutherffste Folketirke mod Angreb fra den katholffste Kirkens Side, end man kan ved Tvangsbestemmelser.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg skal kun med Hensyn til den Grundlov, hvorpaa dette Spørgsmaal synes at hvile, naar man gaaer tilbage til de bestaaende Love, bemærke først med Hensyn til Loven af 13de April 1851, at det, som anført, vel kun er ved en Slags Analogi, at man heraf kan udlede en Slutning om Børn af de Forældre, der begge høre til samme Konfession; men jeg skulde dog troe, at Analogien er velbegrundet, saa at man ikke kan sige, at denne Lov handler alene om Børn, der have den Egenkab at være Børn af blandet Egttefab. See vi disse Børn i deres aandelige Forhold, saa ere de under en dobbelt Paa- virkning i religiøs Henseende, da Forældrene have en dobbelt Bekjendelse; men naar For-

Forældrene saa ville udsætte Børnene for en tredie Paa- virkning, saa vise disse Forældre sig som absolut ligegyldige og indifferente, Enhver for sin Troesbekjendelse, og de ere da for dem, som see Sagen med et lidt aandeligt Die, i Gæt og Alt lige med de Forældre af Folketirken, der vel ikke have løst sig fra den, men dog ere ligegyldige for dens Være. Hvad den anden Lov, 2den Mai 1855, angaaer, da skal jeg bemærke, at der viist ikke er tænkt paa i nogen Maade at træde Noget hindrende i Veien ved, hvad der i den er bragt paa Bane; thi der er vel Ingen, der tænker paa at ville forhede Forældre at antage en Lærer til privat Undervisning for deres Børn, uden Hensyn til hans særlige Tro. Men her er der Tale om saadanne Skoler, der forlange Anerkjendelse, der staae som et Led af den almindelige Skoleordning og for Kjøbenhavns Vedkommende under en almindelig Skoledirektion, og som begjære, forlange og fordrer, at deres Elever blive hørte ved Examen i selve Skolen, hvilket ikke er Tilfældet med de Børn, om hvilke Loven af 2den Mai taler, der blive indkaldte som Børn, der ikke høre til nogen Skole, til den almindelige Skoleexamen, naar denne afholdes. Jeg troer derfor ikke, at der fra Betragtningen af disse to Love vil kunne hentes noget juridiff gylldigt Beviis imod den Anffuelse, som jeg nærer om dette Forhold, og hvori Justitsministeriet senest ved Skrivelse af 2den Mai f. N. har erklæret sig enigt.

Tscherning: Jeg troer, at naar man nøie vil see efter og læse den paagjældende § 9 i Loven af 1851, vil man komme til den Erkjendelse, at den ærede Kultusminister og ogsaa tidligere Kultusministre have lagt noget ganske Andet ind i Paragrafen, end der staaer og kan staae i den. Paragrafen maa jo ikke forudsættes at indeholde Noget, der strider mod Grundloven; men hvis den lod sig fortolke saaledes, som Ministeren troer, at den kan det, saa vilde den være imod Grundlovens § 81, idet denne giver fuldstændig, uindskrænket Religionsfrihed. Dette vilde den imidlertid ikke være, dersom denne § 9 skulde forestaaes saaledes, som Ministeren siger, thi saa vilde Forældrene derved være indskrænkede med Hensyn